

Menovaný udal, že na štátnu hranicu prišiel len v šatách, ktoré mal oblečené na sebe. Ostatné veci, okrem osobných dokladov, ktoré menovaný mal v náprsnej taške, musel pri prehliadke bytu tam nechať. V Hrhove zanechal jednu zariadenú izbu, šatstvo, bielizeň, dve pušky a auto v cene 18 000 Kč.

Učiteľ Mikuláš Hudák, ktorý pôsobil v Žarnove, okres Moldava n/Bodvou, udal, že po zatvorení školy bol prepustený Alexandrom Benčíkom, dekanom-farárom v Turnianskej Novej Vsi na základe výnosu ministerstva kultu v Budapešti zo dňa 15. 11. 1938. V dôsledku toho bol prinútený spať u miestneho kostolníka, kde ho ráno maďarskí žandári zobudili a vyzvali, aby s nimi išiel na četnícku stanicu do Turne. Odtiaľ do Moldavy na vojenské veliteľstvo, kde ho uväznili. Na druhý deň bol vypočúvaný. Pýtali sa ho, kde sa narodil, akej je národnosti a potom bol prepustený do Páňoviec, kde sa zdržovala jeho manželka, ktorá sa tam aj narodila.

Dňa 19. 11. 1938 maďarskí žandári – ako menovaný udal – ho odviekli s manželku a s dieťaťom do Jasova, kde boli odovzdaní našim bezpečnostným orgánom. Nakoľko manželka ohlásila, že dieťa je nemocné, mohla zostať ešte 8 dní v Maďarsku, za ktorý čas odviezla svoj nábytok na naše územie. Menovaný udal, že nebol týraný a vypovedaný bol len preto, že slúžil českej vláde.

Nečitateľný podpis, v. r.
Okresný náčelník

SNA, KÚ, kr. 256, f. 71527/38 prez., č. 2275.

165

16. december 1938, Krušovce.

Zápisnica napísaná na žandárskej stanici s Ludovítom K., predtým kolonistom v obci Veľké Kosihy – kolónia Okánikovo, ktorý vypovedal, že maďarskí žandári najprv u neho hľadali zbraň, a hoci ju nenašli, vyhostili ho z obsadeného územia aj so stratou nehnuteľného majetku.

Zápisnica

Ludovít K. udal toto:

Od decembra 1927 som býval na kolónii Okánikovo pri Komárne, kde som mal hospodársku usadlosť, a preto som tam zostal aj vtedy, keď toto územie bolo okupované maďarským vojskom.

Maďarské okupačné vojsko prišlo do Okánikova 6. 11. 1938 asi o 10. hodine. V tom čase som pracoval na dvore. Prišli ku mne 4 maďarskí žandári so 6 civilnými maďarskými robotníkmi a pýtali sa ma, či mám nejakú zbraň. Keď som odpovedal, že žiadnu nemám, vyzvali ma znovu, aby som dobrovoľne vydal zbraň, lebo uvidím, čo sa so mnou stane. Keď som opäť hovoril, že žiadnu zbraň nemám, žandári aj s robotníkmi vošli do môjho bytu. Na rozkaz žandárov robotníci vyhádzali slamu zo slamníkov a bielizeň zo skriň, pričom mi

z nočného stolika odcudzili americké vreckové hodinky v cene 80 Kč, čo som zbadal až po ich odchode. Pred odchodom chceli ma vziať a odviesť so sebou do Komárna preto, že som synom legionára. Ináč žandári a vojaci ani mne, ani mojej rodine neublížili.

Na vlastné oči som videl a môžem aj prisahou potvrdiť, že jeden maďarský žandár udrel dva razy rukou do obličaja môjho svokra Jozefa K. v jeho dvore. Potom aj s jeho synom Rastislavom K. ich postavil k múru a oproti nim postavil jedného vojaka s puškou na nich namierenou a medzitým v jeho dome robili prehliadku a rozhádzali všetko, až napokon obidvoch odvedli do Komárna.

Ďalej som videl, keď jeden maďarský žandár v komore môjho švagra Františka B. strhol z klinca štránok, pridržal ho B. pri nose a hovoril mu maďarsky, aby si ho dobre ovoňal, lebo že naň bude obesený.

Viac som nevidel, že by sa niekto na niekom tatársky choval.

Dňa 4. 12. 1938 na rozkaz komisára maďarskej armády musel som opustiť svoju usadlosť.

Pri odchode som musel tam zanechať tieto veci: 22 kat. jutár ornej pôdy, 4 kat. jutár lúky, 1/2 kat. jutra záhrady a 1/2 kat. jutra stavebnej parcely. Všetko v cene 106 000 Kč, ďalej dom v cene 60 000 Kč a hospodárske budovy: maštaľ, chlievy, stodolu, sušiareň a pivnicu. Všetko v cene 40 400 Kč. Všetko spolu 210 900 Kč, pričom som dlžný 72 311,20 Kč.

Po prečítaní schválené a podpísané.

D. a h.

strážmajster Dostál, v. r.
práporčík Těhnik, v. r.

Eudovít K., v. r.

SNA, KÚ, kr. 256, f. 71527/38, bez č.

166

16. december 1938, Dunajská Lužná-Nové Košariská.

Protokol napísaný na žandárskej stanici s Vendelínom N., bývalým kolonistom v obci Lúč na Ostrove - Etreho Kračany, ktorý vypovedal, že pod hrozbou maďarských žandárov a civilného obyvateľstva musel opustiť svoj dom a majetok.

Protokol

Vendelín N. udáva:

Po obsadení odstúpeného územia maďarským vojskom prišli do môjho domu vojaci, robili domovú prehliadku a hľadali zbrane. Ich veliteľ sa na mňa osopil, čo tu ešte hľadám „Büdös Csalák“ (*Smradlavý Čech!*). Na popud maďarského obyvateľstva maďarskí četníci robili u mňa celkovo 8-krát domovú prehliadku a hrubým spôsobom a s nadávkami „Büdös Tót, mit keres itt ilyen ellenség magyaroknak“ (*Smradlavý Slovák, čo taký nepriateľ Maďarov tu hľadá*). Maďarskí četníci spisovali so mnou zápisnicu, kto som a odkiaľ som. Pritom sa ma pýtali, či mienim ostať v Maďarsku. Keďže v Maďarsku mám usadlosť, vyhlásil som, ostanem podľa toho, aké budú podmienky a koľko poľa mi ponechajú. Maďarskí četníci mi